

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/35/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121011351
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3121011351.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov Mgr. Mareka Anovčina a JUDr. Beáty Javorkovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 05. apríla 2022 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného

Q. Y.,

nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom Q. K. Q. nad Váhom, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6PP/332/2021 zo dňa 17.01.2022 a takto jednomyselne

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 27T/9/2020 zo dňa 16.07.2020 bol Q. Y. odsúdený pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky a 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol odsúdený Q. Y. podľa § 415 ods. 1 Tr. por. a § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. podmienčne prepustený z výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 1 rok.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote prokurátor sťažnosť, ktorú zhlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne sťažnosť písomne odôvodnil tak, že dôvodom sťažnosti je najmä absencia materiálnej podmienky pre podmienčné prepustenie. Poukázal na to, že ústav na výkon trestu vyhodnotil resocializačnú prognózu u odsúdeného ako menej priaznivú na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Uviedol, že odsúdený má v registri trestov doposiaľ 5 záznamov, pričom už dvakrát vykonával aj nepodmienečné tresty odňatia slobody, a teda pôsobenie na odsúdeného výkonom trestu nesplnilo zákonom predpokladaný účel. Poukázal najmä na represívnu zložku trestu. Má za to, že súd prvého stupňa nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného, ktorý len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienčné prepustenie. Nie je možné dôvodne predpokladať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Navrhol preto, aby krajský súd podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a zároveň zamietol návrh odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote, na neverejnom zasadnutí

podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmienené prepustenie.

K splneniu zákonných podmienok pre podmienené prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. krajský súd uvádza, že splnenie formálnej podmienky z pohľadu dĺžky doteraz vykonaného trestu odňatia slobody bolo preukázané. Odsúdený už vykonal 1/2 z uloženého trestu odňatia slobody (ďalej len „trest odňatia slobody“). V zhode s názorom súdu prvého stupňa aj krajský súd vyhodnotil správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a plnenie jeho povinností ako prejav polepšenia, nakoľko ide o bezproblémového odsúdeného, čím bola splnená prvá materiálna podmienka, ktorej nesplnenie nebolo prokurátorom ani namietané.

I keď ústav na výkon trestu vyhodnotil resocializačnú prognózu odsúdeného ako menej priaznivú v dôsledku stredného rizika sociálneho zlyhania, vo vzťahu ku konštatovaniu, že odsúdený je len čiastočne kritický k spáchanej trestnej činnosti, krajský súd uvádza, že odsúdený trestnú činnosť priznáva, ľutuje, uvedomuje si vlastné zlyhanie, čo je dôležitejšie ako to, že jej spáchanie odôvodňuje zlou životnou situáciou.

Krajský súd k splneniu druhej materiálnej podmienky v podobe pozitívnej prognózy vedenia riadneho života uvádza, že toto je predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, a to jednotlivo i v ich súhrne. Z tohto pohľadu krajský súd najmä poukazuje na odôvodnenie súdu prvého stupňa, ktorý poukázal na podstatné skutočnosti vyplynulé z vykonaného dokazovania svedčiace pre splnenie aj tejto poslednej zákonnej podmienky pre podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

V prípade odsúdeného je však nutné poukázať na to, že je dlhodobo pracovne zaradený a jeho prístup k práci je hodnotený ako vzorný. Má tak vytvorené pozitívne pracovné návyky. Odsúdený má taktiež vybudované aj náležité sociálne zázemie, keď počas výkonu trestu odňatia slobody udržiava pravidelný kontakt s rodičmi, starou matkou a priateľkou. Svoj voľný čas využíva aktívne a zmysluplne.

Krajský súd uvádza, že i keď má odsúdený v registri trestov 5 záznamov a v minulosti vykonal 2 nepodmienené tresty odňatia slobody, tieto vykonal až po spáchaní skutku, pre ktorý je teraz vo výkone trestu odňatia slobody. Je dôležité poukázať na to, že v súčasnosti odsúdený vykonáva súhrnný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 27T/9/2020, spolu so započítaným trestom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 15T/15/2018, ktorý už vykonal celý vo výmere 1 rok.

Po výkone týchto nepodmienených trestov odňatia slobody, ktoré už vykonal, neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že by sa dopustil opätovne trestnej činnosti, a teda že by tieto tresty u neho nesplnili svoj účel.

Krajský súd preto dospel k záveru, že odsúdený je schopný viesť na slobode riadny život, k čomu mu môžu napomôcť pozitívne rodinné vzťahy, ktoré sú pozitívnymi predpokladmi pre úspešnú resocializáciu odsúdeného. Je preto možné a dôvodné dať odsúdenému šancu preukázať, že sa napravil pred vykonaním celého uloženého trestu odňatia slobody.

Prokurátorovi je síce možné dať za pravdu, že neexistuje „záruka“, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život (takúto istotu súdy rozhodujúce o podmienenom prepustení prakticky nemajú ani nemôžu mať nikdy). Súčasne ale nebolo možné prisvedčiť prokurátorovi v tom, že pre takýto záver nebolo možné mať ani dôvodný predpoklad. Z písomného odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa, vrátane vyššie uvedených dôvodov rozhodnutia krajského súdu, práve naopak takýto dôvodný predpoklad jednoznačne vyplýva.

Krajský súd považuje aj určenie skúšobnej doby v trvaní 1 rok za zákonné a primerané z pohľadu už vyššie uvedených skutočností, ako aj v situácii, kedy predpokladaný koniec trestu má odsúdený mať dňa 09.12.2022.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.